

Pasen

1. Zingen: - Psalm 118: 1,8
2. na de wet - Psalm 98: 1,2
3. gebed
4. schriftlezing - Johannes 20: 1 - 18
5. zingen: - Psalm 89: 1,3, 6
6. tekst - **Johannes 20: 17**
7. na de preek - Gezang 22: 1, 2, 7
8. na de belijdenis - Gezang 25: 1
9. gebed -
10. collecte -
11. zingen slot: - Psalm 150: 1,2

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Jezus die op Goede Vrijdag als veroordeelde aan het kruis is gestorven, leeft.
Met die boodschap komt Hij naar ons toe en laat Hij het ons horen dat er voor iedereen die op Hem vertrouwt ook echt leven is.

Dat is voor ons een blijde boodschap, broeders en zusters.

Want wij zijn vaak de moed kwijt.

Het kan zomaar vastlopen in je leven.

Dan staat alles op zijn kop.

Je wilt (bijvoorbeeld) een mooi groot nieuw huis bouwen.

De tekeningen zijn al klaar; de grond heb je al uitgezocht.

Maar dan word je ineens werkeloos.

Of je hebt een mooi, goed huwelijk maar dan sterft je man of je vrouw.

Je bent weduwe of weduwnaar.

Wat kunnen we dan moedeloos worden.

Het leven hoeft dan allemaal niet meer zo, want je *idealen* zijn weg.

Alles is donker en je toekomst onzeker.

Zo ongeveer zal ook Maria zich gevoeld hebben daar bij het graf van de Here Jezus.

Ze was op weg gegaan om een dode Jezus te verzorgen.

Toen ze bij het kruis stond en daar had meegemaakt hoe Jezus gestorven was, was het verdriet volop haar leven binnen gekomen.

En nu ziet ze hier in deze graftuin dat zelfs het lichaam van Jezus weg is.

Ja Maria huilt.

Haar leven zonder Jezus hoeft niet meer.

Maar dan zien we hoe hier in hoofdstuk 20 de levende Jezus haar rouwsluier wegrukt. Dat is nu precies de boodschap van Pasen.

De levende Jezus komt het ons preken: er is leven tot over de dood heen.

Het thema is:

DE LEVENDE CHRISTUS LEERT MARIA DE ECHTE GEVOLGEN VAN PASEN

I.

In vers 1 staat met welke plannen Maria naar het graf komt.

Ze wil het lichaam van een *dode Jezus* verzorgen.

Want Maria was in de rouw. Om de dood van haar weldoener was ze diep getroffen.

Hij was de man, die (toen Hij nog leefde) zeven boze geesten uit haar leven had weggestuurd.

Deze Heiland had haar genezen en haar leven compleet veranderd.

Maar nu is die Redder dood.

Tenminste zo ziet Maria dat wanneer ze op weg gaat naar het graf.

Wat kan ze anders nog doen dan met allerlei kruiden Jezus' lijk gaan verzorgen?

In die *rouwende liefde* loopt ze de begraafplaats op.

Maar wat is daar aan de hand bij dat graf?

De steen die het graf afdekte en de toegang tot het graf afsloot, *die steen is weg!*

Maria ziet een graf dat open is.

Ja, er is daar iets bijzonders gebeurd.

Ze kijkt en ziet nog iets: Jezus ligt niet meer in het graf!!

Hij is weg.

Het staat meteen voor Maria vast: ze hebben Zijn lichaam gestolen.

Maria gaat het direct aan Jezus' leerlingen vertellen: ze hebben de Heiland gestolen!

Petrus en Johannes gaan kijken en nemen de feiten in zich op: Jezus is er niet meer.

En ze *geloofden* wat ze zagen.

Want, zo zegt Johannes het hier met een toon van verlegenheid: we kenden de Schriften nog niet.

De Bijbel, het Woord van God was ons op dit ogenblik nog niet helemaal duidelijk.

Jezus had het wel gezegd dat Hij zou opstaan op de derde dag; Hij had het Zijn discipelen allemaal wel geleerd, maar de discipelen begrepen dat toen allemaal niet.

Daarom leefden ze op de dag van Pasen nog bij een dichte Bijbel.

Maar zo, (broeders en zusters) bij een dichte Bijbel los van de verkondiging van het Evangelie leer je Jezus niet kennen en blijft Zijn liefde en Zijn genade voor ons onbekend.

Zonder geloof in de Bijbel begrijp je er niks van hoe Jezus Zijn kinderen in hun moedeloosheid komt bemoedigen.

Maar wie Jezus kent als de Christus der Schriften loopt niet vast in verdriet.

Als de leerlingen alles eens goed hebben bekeken en na hun onderzoek zijn weggegaan, blijft Maria huilend wat rondhangen in de buurt van het graf. Omdat haar verdriet over alles een sluier legt, herkent ze de echte feiten niet.

Het kan gebeuren dat we onze zorgen over ons leven alle aandacht krijgen in ons leven. Je maakt jezelf met je vragen en meningen tot het middelpunt van je leven. En dan ga je vanuit dat egoïstisch punt alles beoordelen.

Je maakt jezelf tot centrum van wat er allemaal gebeurt.

Je praat of denkt eerst aan je eigen belang en eigen banden hier op aarde: ziekte, rouw of andere moeiten kleuren je mening.

En dan gaan we een Jezus zoeken of uitdenken die precies moet passen bij ons leven en onze wensen.

Dan ga je door de *eigen bril van je eigen moeiten ook het Evangelie lezen en aanpassen*. Alles draait zo dan om jezelf.

Dan ben je eigenlijk onbereikbaar en doof voor de blijde prediking van het leven. Zo zit dat ook bij Maria.

Luister maar: vers 13, *engelen* spreken haar aan: vrouw waarom huil je?

En dan zegt Maria: ze hebben *mijn* Here weggenomen.

Ze ziet Jezus als haar Heer.

Ze heeft Jezus een plaats binnen haar leven gegeven *zoals zij Hem daar hebben wil*.

Mijn Here is weggenomen.

Zo praat ze in vers 14 ook met Jezus van wie ze denkt dat Hij de *tuinman* is.

Hij vraagt haar ook: waarom huil je?

Maria denk nu eens na: wat is de echte reden voor je verdriet?

Deze vraag, waarom huil je, dwingt Maria opnieuw te zeggen hoe ze zich Jezus voorstelt.

Zoekt ze de Jezus die als de Zoon van God ook voor haar zonden heeft geleden en die heeft beloofd ook voor haar op te staan uit de dood?

Wil Maria verder met Jezus Christus als de Verlosser van de zonden?

Zo heeft Jezus het haar wel geleerd.

Ik ben de weg tot de Vader.

Wie in Mij gelooft heeft eeuwig leven.

Maar Maria geeft opnieuw een antwoord vanuit zichzelf.

Ik zoek het lichaam van de dode Jezus, die ze hebben weggenomen.

Meneer de tuinman, hebt u die dode Jezus gezien?

Maar Maria ziet niet dat deze tuinman *Jezus zelf is*.

Ze is helemaal verblind.

Door haar rouw ziet ze Jezus niet.

Totdat Jezus zelf met de kracht van zijn Woord ingrijpt.

Hij roept haar naam: Maria!!

Deze korte preek (in dit noemen van haar naam) klinkt als een bazuinstoot op Pasen. Maria!

De Goede Herder roept hier Zijn eigen schaap bij name. Hij kent Zijn schapen en door Zijn eigen roepstem voert Hij Zijn schapen weg uit het duister van het eigen denken en uit de verblinding van het eigen verdriet. Weg uit de moedeloosheid van de teleurstelling.

Broeders en zusters, roepend en prekend breekt de Heiland (door blind ongeloof heen) de weg tot geloof open.

Wanneer Zijn schapen luisteren naar Zijn stem gaat Hij met hen mee, zelfs door een dal van diepe duisternis.

De stem van de Goede Herder klinkt lokkend om te troosten en te bemoedigen.

Ook vandaag.

Door de boodschap van het Evangelie, wil Hij ons bewaren.

En Hij kan dat, want *Hij is de levende tot in eeuwigheid.*

Maria valt onder die korte preek op haar knieën neer.

Rabboeni, mijn meester.

Mijn meester, ja Jezus leeft en de dood heeft Hem niet meer in de greep.

Ze zocht voor zichzelf een *dode Jezus*, maar hoor en ziet de macht van de dood is verslagen.

Grendels van de dood zijn gebroken; de deuren van het graf heeft Hij geopend.

Waar is de overste van de dood?

Jezus heeft Hem overwonnen.

Pasen, broeders en zusters, is het grote feest van onze bemoediging in leven en sterven.

Dat licht van Pasen schijnt dwars door de duisternis van deze wereld heen.

Dat licht opent ogen om te geloven.

En het verblindt de ogen van wie dit Evangelie afwijzen.

Maar Maria neemt vol aanbidding en liefde *nog steeds* Jezus voor zichzelf in beslag. Mijn meester.

U bent weer *mijn heer* die bij mij was voordat u werd gedood.

Ja ook Maria kent hier de Schrift nog niet.

En daarom kent ze hier de echte vreugde van Pasen niet.

Jezus zegt daarom wat vermanend tegen haar: Maria houdt me niet vast!

Is Jezus bang dat Maria Hem in deze graftuin zal aanraken en vasthouden?

In elk geval maakt Hij duidelijk dat Maria verkeerd bezig is.

Maria greep hem beet alsof ze hem niet los wilde laten: MIJN meester.

Maria wil een meester die net als vroeger met haar en met de leerlingen zal optrekken; weer zal preken tegen de mensen en ook weer wonderen zal doen: zieken genezen en doden opwekken.
Een Jezus die ook weer bij haar in huis zal komen.

Maria ziet Jezus *levend* en ze wil Hem –de levende- vast houden in een wereld zoals die voor Goede Vrijdag was.
En die keus remt Jezus af: houdt me niet vast, want ik ga niet terug tot voor Mijn lijden en sterven, want ik ben bezig op te varen naar Mijn Vader in de hemel.

Jezus leert Maria dat ze de levende Jezus niet in *haar eigen denkbeeld* moet plaatsen.

Integendeel ze moet met heel haar leven Jezus dienen.

Hij zal zeggen wat ze zal doen.

Hij is niet opgestaan om Zijn leven weer op te pakken en om dan weer door te gaan daar waar Hij *vòòr* Zijn dood gebleven was.

Dat is wel wat Maria zich voorstelt.

Het is niet zo alsof Maria na de teleurstelling van Jezus' sterven nu ineens opgelucht adem haalt omdat het allemaal weer op de oude voet verder kan.

Het is heel anders.

Pasen is geen terugkeer naar het oude, maar doorgang naar het nieuwe.

Gedragen door de kracht van God en vol van genade en waarheid gaat Jezus als de *levende* aan het werk voor Zijn volk.

Want het sterven van Jezus was geen noodlot.

Bewust koos Hij voor Zijn dood. In de gehoorzaamheid aan Zijn Vader nam Hij Zijn kruis op zich en is Hij onder de vloek van het kruis doorgegaan om te betalen voor de zonden van: Zijn volk.

Want Jezus heeft geleden als *onze* Middelaar.

Tot aan het kruis heeft Hij de last van *onze* schuld gedragen.

Maar nu Hij is opgestaan, leeft Hij ook als *onze overwinnaar*.

Met de geweldige macht en kracht van die overwinning, is Hij de verzoener van de zonden *voor iedereen die in waar geloof met Hem meegaat* en zich door Zijn Woord en Geest aan de waarheid van het Evangelie gehoor geeft.

In Zijn dood kocht Hij voor ons de vergeving van de zonden; maar in Zijn leven zal Hij de schat van de vergeving uitdelen.

Jazeker, want Hij is een werkende Middelaar, die Zijn gemeente nooit zal vergeten.

Dat is de strekking van Zijn woorden: *Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader; en verderop in de tekst: Ik vaar op naar Mijn Vader en jullie Vader; naar Mijn God en jullie God.*

Direct na Zijn opstanding is Jezus aan het werk begonnen om Zijn kerk te redden. En dat doet Hij met haast.

Maria houdt me niet tegen, ik ben als Middelaar druk in de weer niet voor een enkeling, maar voor heel Mijn kerk.

En dat hele werkpakket van Zijn werk vat Jezus samen in dat ene woord: opvaren. Jezus zegt: Ik ben bezig op te varen naar Mijn Vader.

Als voorbeeld zouden we kunnen denken aan iemand die een *huis wil bouwen*.

Als hij aan die bouw begint zal hij zeggen: "ik bouw hier mijn huis volgens het plan dat ik daar van gemaakt heb". Hier bouw ik.

Maar die bouw is natuurlijk niet in één dag klaar.

Eerst moet het fundament gelegd worden dan worden de muren opgetrokken en tot slot zal het dak gemaakt worden.

Dan pas is de bouw klaar.

Als je dus op de kale bouwgrond staat en zegt: "hier bouw ik ", betekent dat eenvoudig: je begint er mee.

Zo zegt Jezus tot Maria: *Ik vaar op* naar Mijn Vader.

Houd Mij in dat werk niet vast Maria. Mijn werk is nog niet klaar.

Ik heb haast.

Ik vaar op naar Mijn Vader en jullie Vader; naar Mijn God en jullie God.

Als de Here Jezus dit zegt, trekt Hij één lijn met Zijn verhoging en onze verhoging.

Hij gaat naar Zijn Vader, maar dat werk bij Zijn Vader rust pas, is pas klaar als al Zijn broeders en zusters daar bij Hem zijn, bij Zijn Vader.

Dan is Hij klaar met dat werk waarmee Hij direct na Zijn opstanding al is begonnen.

Jezus maakt het Maria met nadruk duidelijk dat het om die *verhoging* gaat.

Zijn bouwprogram waarmee de Here Jezus is begonnen is afgerond op de dag van Zijn wederkomst.

Houdt Mij niet vast Maria, want "in het huis van Mijn Vader zijn vele woningen en Ik vaar op om daar voor Mijn volgelingen plaats te bereiden".

Hoofdstuk 14:2.

In dat opvaren van de Here Jezus naar onze Vader, horen wij het Evangelie dat wie gelooft zal ingaan in de heerlijkheid bij onze hemelse Vader.

Iedereen die het Woord van Jezus hoort *en* gelooft hoeft zich niet hopeloos te voelen.

Wie Hem kent en vertrouwt juicht om het leven met de Overwinnaar op de dood en de Verzoener van de zonden

Met dat ambt bemoedigt Hij Maria en ons de gelovigen van alle eeuwen.

Als je problemen hebt in je leven en als alles donker lijkt en de hoop je in de schoenen zinkt, vergeet het dan niet: het is Pasen *geweest*; Christus onze Redder leeft en werkt door totdat al Zijn kinderen bij Hem zijn in heerlijkheid.

En dat werk van de verlossing van Zijn kerk, maakt Hij af.

Daarom zit er in die woorden die de Here Jezus tegen Maria zegt ook een brok bemoediging. Maria houdt me niet vast; maak van Mij geen Heiland voor jezelf. Want Ik ben een Heiland voor al Mijn broeders en zusters.
Ik ben de goede Herder van heel Mijn kudde.

Kijk eens: het is Pasen *geweest*.
Mijn graf is als eerste geopend. Maar ook de graven van Mijn kinderen *worden eenmaal geopend*.

Broeders en zusters, let op: u mag ook leven onder dat machtige werk van deze opgestane Heer.
Geloof Zijn Evangeliewoord en vraag om Zijn Geest dat die ons dat Evangelie leert kennen.
Geloof deze beloften dat Jezus *ook u en ons* meeneemt in Zijn overwinning en een plaats geeft in Zijn heerlijkheid. Rem de werkende Heiland niet.
Houdt Hem niet vast voor uzelf; alsof u met Hem apart als op een eiland kunt leven, los van de andere gelovigen.
Kom zoek en vergader u mee met de broeders.

In dat werk krijgt Maria een opdracht: ga naar Mijn broeders.
Maria kwam in droefheid naar het graf.
Ze zocht een dode Jezus voor zichzelf.
Ze wilde bij een graf haar eigen Heiland verzorgen. Haar Heiland.
Maria dacht alleen aan zichzelf.

Nu heeft ze haar Heiland gevonden: de Heer van het leven.
De Levende die leeft voor Zijn kerk.
En met Zijn machtige kracht van leven zal Hij ook haar (Maria) als lid van Zijn kerk meenemen in Zijn heerlijkheid.

Ik vaar op, opdat ook u, Mijn broeders en zusters zullen opvaren tot Mijn Vader in Zijn heerlijkheid.
Met dat werk hou Ik mij bezig tot aan de laatste dag van de geschiedenis.

Daarom houdt de Heiland de vaart er in, in Zijn werk.
Dat is de duidelijke boodschap tegen Maria: ik vaar op naar Mijn Vader en jullie Vader; naar Mijn God en jullie God.
Jezus bedoelt: ik ga naar Mijn Vader maar Hij is ook jullie Vader.
Jezus Christus is op weg naar dat grote ogenblik dat de hele schare van Zijn gemeente zal juichen voor Gods troon.

Dat Evangelie straalt over alle droefheid en rouw heen.
Ja zeker, want voor wie het Evangelie gelooft is de glans van dat leven op Pasen al begonnen.

Jezus spreekt hier Maria aan, maar Hij zoekt heel Zijn kerk. Want Pasen is geen privé - feest.

Kom ga naar de broeders en zusters.

Vergader u met hen en weet u op weg naar die grote dag dat Christus terugkomt op de wolken van de hemel.

Dat is het vaste punt voor de toekomst dat Jezus opent op de dag van Zijn opstanding.

Dat maakt dat wie gelooft vandaag zingt: groot is het heil dat Christus geeft, ik zal als Hij onsterfelijk wezen.

Kerk van God, broeders en zusters, wees zeer verheugd, want de bemoediging *van het Evangelie van Pasen* werkt ook vandaag door met kracht.

Omdat Jezus leeft kun je daar op vertrouwen door de dood heen tot in eeuwigheid.

AMEN